

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLVI.

Ч. 16. Джерзі Сіті, Н. Дж., п'ятниця, 21-го січня 1938.

No. 16. Jersey City, N. J., Friday, January 21, 1938.

VOL. XLVI.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ.

Тел. „Свобода“: BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. 4-0807.

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA.

FIVE CENTS ELSEWHERE.

РУЗВЕЛТ ПЛЯНУЄ ЕКОНОМІЧНУ РАДУ

ВАШИНГТОН. — Вслід за розмовами з представниками різних американських суспільних верств і клас президент Рузвелт тепер планує створення економічної ради, зложеної з 24 представників різних суспільних стурій, які то представники регулювали такі справи: великий і малий промисл, праця, розділ, фермерство, транспорт, кредит, вклад і споживання. Головним завданням цієї ради було б вирівнювати розбіжності в тих справах та справляти їх у будуючій, а не руйнуючій напрямі.

Промисловий дорадчий комітет.

Президент Рузвелт має вже тепер подібний дорадчий промисловий комітет, у якому засідають 49 членів. Але ці члени це головні знавці з різних ділянок, а не провідники даних стурій. Чергова економічна рада мала би більше політичний характер. Теперішній дорадчий промисловий комітет дав президентові доклад, у якому зясував нинішнє положення та подав способи, як боротися з біжучими економічними труднощами.

ЩЕ ОДИН УДАР У БІК УРЯДУ.

ВАШИНГТОН. — Контрольор міста Нью Йорку, Трімейн, сказав перед сенатським комітетом засобів, що причиною майже всіх недовігань у нинішнім економічній житті Америки є політика уряду. Він сказав, що своїми високими податками і цюкуванням проти бізнесу дійшло до того, що в останні роки в Америці не повстала ні одна більша промислова компанія. Бо ніхто не буде вкладати гроші і труд у підприємства, які криють у собі тільки небезпеку втрати, а не заробітку. Тимчасом приростають усе нові люди, які хочуть занять.

Свідчить проти себе.

Крім Трімейна зізнавав перед сенатським комітетом засобів також американський багатир Джеймс Кромвел, що є чоловіком також дуже багатий жінки, Доріс Дюк. Він сказав, що уряд не добре робить, що одні власники занадто обкладає податками, а інші, такі як „державні забезпечення“ (государственные гарантии), зовсім ні. З того користають тільки такі багаті, як він сам і його жінка, говорив Кромвел.

„ДЖЕНЕРАЛ МОТОРС“ РОЗПОЧАЛА БУДОВУ МАЛИХ МОТОРІВ.

ДІТРОЙТ. — Компанія „Дженерал Моторс“ розпочала на широку скалю будову маленьких і більших моторів, опалюваних оливою або газоліном, які можна буде приміняти в різній дрібній домашній роботі, в місті чи на фермі. Ці мотори матимуть силу від 20 до 1,200 коней. Деякі з них будуть такі маленькі, що можна їх буде перевезти в спеціальній валізці. В той спосіб величезна кількість роботи, що її тепер виконують людські мязи, буде зроблена тими моторами.

СОЦІАЛІСТ КАРДЕНАС СТАЄ НАЦІОНАЛІСТОМ.

МЕКСИКО СІТІ. — Мексиканський соціалістичний уряд під проводом президента Карденаса, хоч формально називає себе соціалістичним, то фактично в останніх місяцях робить такі речі, які робив би тільки крайньо націоналістичний уряд. Супроти чужинців він приміняє щораз гостріші міри, щоб виперти чужих власників з краю, а їх маєтки передає місцевим людям, чи державі. Тепер він змушує британські й американські нафтові компанії які мають у Мексику маєтків на 500 мільонів доларів, піднести заробітну платню своїм робітникам на трицять три відсотки. Коли вони цього не зроблять, то уряд приступить до конфіскації їх майна. Рівночасно з тим уряд наложив величезні мита на американські продукти, 100 до 200 відсотків більше, ніж були передтим. В той час на продукти, які приходять з Німеччини, уряд наложив тільки 50 до 60% більше мита.

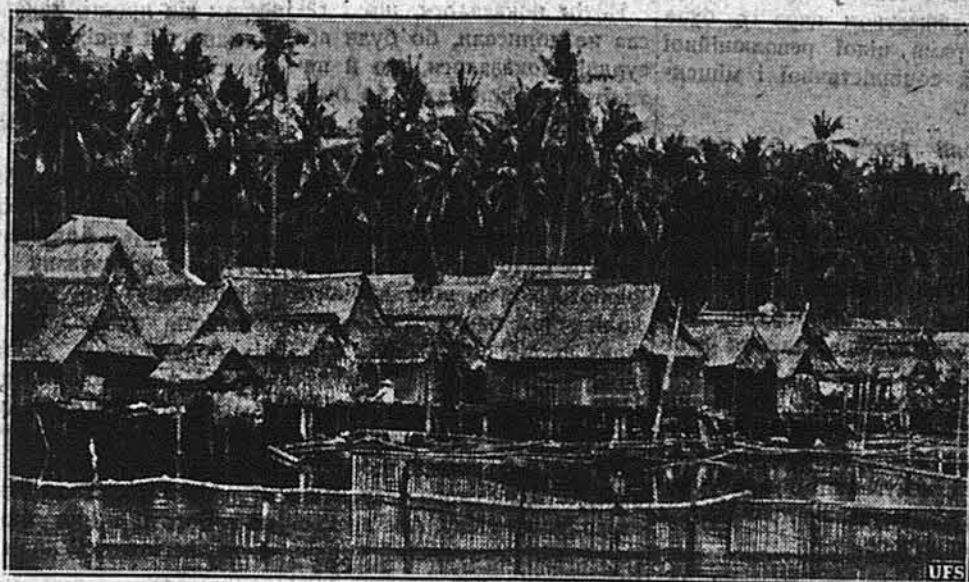
МАНЕВРИ ЛІТАКАМИ ПО ТИХОМУ ОКЕАНІ.

ГОНОЛЮЛЮ. — Американська флота скріпила свої летунські бази в Гавах до 45 великих бойових літаків. Кілька днів тому команда вислала ту діл формуцію, зложену з 18 великих літаків, які в 20 безперервних годинах у повному порядку залетіли на місце призначення.

ДЕБАТА НАД ВИДАТКАМИ НА АРМІЮ.

ВАШИНГТОН. — Вслід за заявою президента Рузвелта, що Америка потребує збільшення видатків на зброєння, в конгресі організується група конгресменів, які будуть домагатися точнішої дебати над справою, в якій цілі та чому Америка потребує цієї збройної сили.

СВІТ В ОБРАЗКАХ

РОЗСЛІДИ ФІЛІПІНІВ.

Це мешкання тубильців у Замбоанга, на філіппінському острові Мінданао, де комісар Злучених Держав, Пол В. МекНот, веде тепер слідство над приввистію там 15,000 японців. Японську колонію оснований тут 30 літ тому і вона опанувала конопляний промисл. Комісар робить слідство над американськими промислами на островах.

ЦІНА ЧАСОПИСІВ ПІДІШЛА ВГОРУ.

Всі щоденні часописи в Торонті піднесли свою ціну. Те саме зробила більшість часописів по інших містах Канади та Злучених Держав. Причини підвищення ціни є різні: ціна паперу. Для часописів, що друкуються на ротативних пресах, ціна паперу підскачила \$7.50 на тоні. Ціна паперу, на якому друкується „Свобода“, підскачила 10 доларів на тоні.

Говорячи про підвищення ціни часописів, торонтський „Глоб енд Мейл“ звертає увагу на свої старання вдержати високий рівень преси. Він старанно пересіває новинки і порівнює їх, щоб переконатися, котрі з них точні, а котрі ні. „Дивно буде вам почути“, каже цей часопис, „що нашу редакцію засипає щодня пропаганда, піби-новинки, з яких, колиб їх друкувати, читач не відкрив би нічого іншого поза правду. Вони приходять з різних країв, головню з тих, де є диктатори. Нераз можна би заповнити цілий часопис такими новинками, що прходять задаром, однакж вони йдуть прямо до коша, а замість того вживається новинки, на які можна покладатися, з певних джерел. Оце має багато до діла з вартістю часопису“.

ПТАХИ-МАГОМЕДАНИ.

В диких недоступних джунглях і лісах гарячих країв живе багато родів птахів, яких життя і звичаї ще зовсім нам неznані.

Англійський дослідник Лейк, що досліджував життя птахів у східній Африці, знайшов там цікавого птаха, званого з лат. евелектес гордацеа, що має справжній гарем із жінок-пташок. Він залицяється рівночасно і до трьох-чотирьох самичок, яким будує гнізда в часі парубання. Притому він є дуже добрим батьком і заздрим чоловіком, пильнуючи уважно, щоб чужий самчик не дістався до його жінок у різних гніздах.

ДОМАГАЮТЬСЯ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДІВ ДЛЯ МАТЕРЕЙ.

На зібранні товариства „Материнський Центр“ у Нью Йорку рішено домагатися від конгресу ухвалення закону, на основі якого всі матері, що мають родити дитину, піддавалися лікарським оглядинам. Бо багато з них є заражені на сифіліс, який при народженні переходить на дітей. Колиб передтим захищати жінку, то дитину можна було б урятувати від цієї недуги.

ЗАМІСЦЬ „ВІЧ“ — „ЛІТІС“.

Литва намагається зникнути в себе те все, що нагадує польські вилени. В останніх днях литовський парламент у Кавпаїс піддав закон, який змінює назвища багатьох зпоміж двоміліонового населення Литви. Всі литовці, що мають назвища, закінчені на „віч“, мусять змінити це закінчення на „літис“. Литовські знавці твердять, що закінчення „віч“ є польського походження. Прим. найбільший польський поет Адам Міцкевіч, що був литовського роду й родився в Литві, правильно по литовськи звався „Міцкайтис“.

Взагалі націоналізм, що під пору поширений у цілому світі, має великий вплив на заступання прибраних назв суто національними, первісними. Приміром Ірландія змінила свою назву на первісне „Ейр“, Богемія на „Чехи“, Японія на „Ніпон“, Персія на первісне „Іран“, Константинополь на „Істанбул“ і т. д.

ЗА 16 ЛІТ ПОДРУЖОГО ЖИТТЯ 12 ДІТЕЙ.

Рекорд чисельності потомства здобула якась 40-літня Масперо, жінка ремісника в Серенго (Італія), під Медіоляном. Впродовж 16 літ подружжого співжиття повила вона 12 дітей. Остання чвірка, дві пари близнят, прийшла на світ в останніх 16 місяцях. Фашисти обдарили лану Масперо дарунками, а крім того представляють її Мусолініви.

ФАРМЕР-УКРАЇНЕЦЬ ОБВИНУВАЧЕНИЙ ЗА ДУШОГУБСТВО.

В поліційнім суді у Веревіла (Канада) відбулося preliminary переслухання в справі молодого українського фермера Миколи Бойчука з Кейлленд, обвинуваченого, що 28 грудня вбив свого наймита Миколу Погорішчука. Погорішчук робив у нього на основі урядової допомоги, за якою фермер дістає 5 доларів місячно і робітник 5 доларів. З зізнання виявилось, що наймит часто глузував собі з свого господаря-парубка. В згаданий день Бойчук кін зайшов у кімнату Погорішчука. Погорішчук вдарив його мітлою і Бойчук за те його виганяв. Погорішчук вдарив тоді мітлою також Бойчука по руці. Це лишило на тім одишкий знак бійки. Бойчук кинувся до Погорішчука. Вигнав його надвір і там бив далі. Пізніше знайдено сліди крові довкола хати і в дев'ятих місяцях далеко від хати були сліди, що там хтось улавав і його хтось тягнув по снігу. В однім місці в корчах, коло сто ярів від хати, знайдено сліди крові на деревах 6 стій від землі. Убитий мав сім ребер зломаних і розбитий череп. Бойчук сам закликав сусідів і сам дав знати поліції, що вбив свого наймита.

ЛЮБИЙ СІНОК НЕ БУДЕ БІЛЬШЕ ПИТИ ГОРІВКИ.

Аврї Готі в Жонкіер, Кве., мав одного 5-літнього сина, котрому часто давав покушати горівки. Хлопець не відмовлявся. Одного дня дав хлопцеві випити і відставив фляшку на бік. Вночі хлопець встав, дістав фляшку і зачав пити. Випив горівку і сів п'яний у своє крісло в кухні. З крісла скотився п'яний на підлогу, а по підлозі дув холод від дверей, хлопець простудився і дістав запалення легенів. Коли батько встав рано, хлопець лежав на підлозі холодний і майже неживий. Лікар не міг йому поможти. Хлопець умер і вже не буде більше пити горівки.

КОЖНИЙ УКРАЇНЕЦЬ МУСИТЬ МАТИ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС

ЛЬВІВ. — Не допустім до культурної асиміляції українського народу! Ставаймо масово передплатниками українських часописів! Закладаймо в кожній місцевості комітети для пропаганди і поширення нашої преси! Ос із такими кличами підходить „Новий Час“ до всіх українських діячів у краю і до всього українського громадянства.

Чужа преса — чужі ідеї.

Не читати своєї преси, значить не бути під впливом і світоглядом того, що заступає інтереси українського народу. Читати часописи наших ворогів, значить підпадати під вплив світогляду й ідей, ворожих інтересам та існуванню українського народу. Крім цього чужинною пресою наш нарід асимілюється. А культурна асиміляція — це найгірніша асиміляція. Колиж наш нарід засимілюється культурно, він перестане бути народом українським.

Мусить дбати за пресу — ціла нація.

Ось тому кожний українець мусить обовязково стати передплатником українського часопису. Всі ми мусимо собі освідомити, що не будь нашої преси, не буде й нашої ідеї й нашої національно-політичної програми. Тому ціла нація мусить подбати, щоб справа української преси, як засобу боротьби за своє існування й буття, стала найпершою вимогою нашого життя.

БОЛИТЬ ІХ ПРАВДА.

ВАРШАВА. — Посол до варшавського союму, Валевскі, нарікав, що за границями Польщі не добре говорять про внутрішнє положення краю, особливо в пресі англійській і американській.

ДОПОМАГАТИ ІМІГРАЦІЇ

ВАРШАВА. — Допомогти морально й матеріально розкинуваному по світі полякам! А є їх коло 8 мільонів. Так говорено в бюджетовій комісії польського союму. І стверджено, що польська імміграція це велика поміч Польщі, бо вона обороняє Польщу в чужих краях, часто її ворожих.

Д-Р МАКУХ ДАЛІ ГОЛОВОЮ.

ЛЬВІВ. — При кінці грудня м. р. відбувся у Львові Конгрес Української Соціалістично-Радикальної Партії (УСРП). Висловлено довіря теперішньому голові партії, І. Макухові, та вибрано його поновно головою.

„ВІДПЛАТА“ ЗА ВІЛЬНО.

ВАРШАВА. — Генерал Желіговскі, відомий зо свого безправного наїзду на Вільно, дістав від союмової військової комісії, якої він є головою, вотум недовіри. Сталося це тому, що він критикував урядовий розпорядок, яким іменовано маршала Сміглого Ридза першим громадянином попри президента держави. Желіговскі казав, що тим чином створено в Польщі подвійну владу, а конституція на те не дозволяє.

ВЕЛИКІ ЖЕРТВИ БОМБАРДОВАНЬ.

БАРСЕЛЬОНА (Еспанія). — Повітряні ескадри ген. Франка сильно бомбардували кількома наворотами Барсєльону і Валенсію. Є сотки жертв. А жертвами впали головню цивільні люди, і то жінки та діти. Ген. Франко хоче тими бомбардуваннями довести чим скорше до закінчення війни. Та американський кореспондент сумнівається, чи це вдасться осягнути того роду боротьбою, яка викликає тільки ще більше завзяття.

ВИДНО, ЩО ДОВІРЯЮТЬ.

БЕРЛІН. — Американський кореспондент подає, що Німеччина проголосила державну позичку на 1 біліон марок. Зголосилося охочих позичити більше, ніж було треба. Тому збільшено ту позичку на 200,000,000 марок. Кореспондент додає, що це є доказом, що загал має до уряду довіря.

МАЮТЬ РОБОТУ ДЛЯ ЧУЖИХ.

БЕРЛІН. — Німеччина буде змушена спроводити до краю яких 200,000 чужинських робітників, щоб виконати на час пляновані роботи. Якби були гроші, то можнаб зужити ще вдвое стільки чужинських робітників.

НЕМА ТО, ЯК „ПАРЛЯМЕНТ“ У СОВЕТАХ.

МОСКВА. — Наради щойно скликаного советського „парляменту“ вже відложено. „Сесія“ тривала 8 днів. В тім часі ні одного разу не числено, хто з послів присутній. І не було з нічийого боку ні одного найменшого протриву, чи якоїсь поправки. І не предложено „послам“ ні одного якогось законопроекту. Одиноким справжнім заняттям послів було брати участь у різних парадах. Вони те й робили.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Co., Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office at Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. „Свобода“: BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016.
4-0807.

В Канаді нажежить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДАЙМО ВІДПОВІДЬ

Як цього року не наспіла до українців в Америці відозва у справі коляди на „Рідну Школу“, то ми відразу зорієнтувалися, що тут щось не добре. Це трапилося перший раз від непам'ятних літ. Ми догадувалися, що певно „нормалізація“ дійшла вже аж так далеко у своїй безгранничній „доброті“, чи там глупоті, що польська влада зачала робити перешкоди навіть українській коляді на допомогу „Рідній Школі“. І так дійсно було. Як воно точно було, не знаємо. „Рідна Школа“, як видно дріжить за своє існування і лякається навіть щось до нас написати, щоб таке писання не дало польській владі притоки до її розв'язання. А про таке розв'язання лише тепер польська преса щораз більше. І розв'язання відгукнується „Рідній Школі“ польська влада вже цілком отверто і ясно — на папері. Ось тому і про заборону коляди на „Рідну Школу“ довідалися ми властиво доперва тепер. І то з короткої новинки, яку поміщено в старокрайовій пресі.

Завважимо, що цю заборону видала польська влада в тім часі, коли збирався у Львові на наради „Народний Зїзд“, себто зїзд делегатів Українського Національно-Демократичного Об'єднання (УНДО), тої партії, яка заключила з польським урядом у 1935 році „угоду“ з нагоди виборів до польського союму та сенату і започаткувала нею нову політичну еру, т. зв. „нормалізацію“, добросусідське співжиття між українцями і поляками, себто вирівнювання ріжниць при помочі переговорів, конференцій і т. п. отсей зїзд мав сказати своє слово про цю „нормалізацію“, про те, чи вона принесла українському народові, шкоді, чи користи. Та, здається, що найкращу відповідь дала таки сама польська влада, коли, мов на глум, не дозволила українцям на українській землі навіть на коляду на українську наскрізь культурну ціль. І то не дозволила в тім моменті, коли українці зібралися на політичну нараду, на якій мали обговорити вигляди на можливість дійти з Польщею до якогось порозуміння, стоячи, очевидно, на ґрунті повної лояльності до польської держави.

Коли мова про нас, то, як відомо, для нас ніколи не було сумніву щодо цього, що нормальним вислідом „нормалізації“ буде і міцніше скраховування. І вона дійсно скраховувала. І то згоріла поганіше, як можна було припустити. Так, що вже самі „нормалізатори“ заповідають поворот до гасла „ВІРУ У ВЛАСНІ СИЛИ НАРОДУ“. Та заки про те все заговоримо основніше, хочемо звернути увагу нашого громадянства на те, що ми в Америці не маємо до цього „повертатись“, бо ми завжди тільки ту віру у власні сили нашого народу проповідували і її визнавали. І в імені цієї віри визнаємо й тепер все наше громадянство дати ПІДНУ ВІДПОВІДЬ ПОЛЬСЬКИМ ВАРВАРАМ і зложити щедрі коляди — нашій „Рідній Школі“.

Гнат Митченко.

В СТАРІМ ЗАМКУ

Історична повість.

(8)

Беруся до збірки й доньку, сотник погадав собі, що лише з двома козаками в такі сторони такі не дуже безпечно їхати і до конвою ваяв десять козаків. В останній хвилі причепився до них піп, бо велику мав охоту далі жити з родиною Настарського. Панотець Жук старий вже був, та все ще здоровий і крепкий. Козаків він козакував. Рушницю і шаблюку бродував неогоріше. Товариство сотника доповняли: хлопець до обслуги, Олександр, дівчина Ксеня і погоничі. Настарський, його жінка і донька їхали візком. Провід у поході сотник передавав синові, котрому Солоняк дуже докладно розказав про шлях на Зубрин і обідав по дорозі лишати знаки.

Солоняк не поїхав разом з товариством, бо три дні раніше сотник вислав його з листами від полкової канцелярії і від себе до Кіндіса. Письмо з полкової канцелярії звичало колишнього підстаросту, що Зубрин перейшов на владність війська і як раніше староста від короля дістав був Зубрин, так тепер від війська дістав його сотник Настар-

ський. Сотник в своїм письмі приказував, щоб Кіндіс виділив хату і приладдя для родини сотника і цілого його товариства. Коли би не годен був цього зробити, писав сотник, то нехай полишить це Солонякові.

Літо вже миналося, надходило осінь. Було по жнивах. На полях жила жовта стерня. Тільки спізнений овес стояв десь недесь в коліях. Листя на деревах вже починало діватися ріжні краски. У возі чути було, що рухливо життю літа приходять кінець і незабаром різнічнеться зимовий відпочинок. На ланах і на дорогах мало було руху. Люди збирали те, що їх Бог дав, і господарили на своїх обійстях. Такою то тихою, малолюдною стороною їхало товариство сотника Настарського. Воно було добре засоблене й обезпечене. Кожний, не виключаючи отця Жука, мав рушницю, шаблюку й пістолі. На окремій возі була ще запасна зброя і амуніція. Харчі був запас на цілий місяць. Сотникова своєї аптики не лишила вдома. Взяти цілу скринку всякого зілля,

О. С.

НА ЧІМ ТРИМАЄТЬСЯ БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ РЕЖІМ?

Принято говорити про більшовизм, як про щось одностайне; що таке саме є тепер, як було і двадцять літ тому. Тимчасом, коли не в дусі самого більшовизму, то в його основних підставах зайшли великі зміни.

Передвоєнний більшовизм оснований на величезних симпатіях, які мало серед робітництва ліве, більшовицьке, крило рос. соц.-дем. партії. І на його програмі, в її політичній частині („геть із самодержавством царя!“), була програма цілої революційної Росії, соціалістичної і міщанської.

Коли прийшов до влади більшовизм, коли розігнали всеросійські Установчі Збори, ліберально-революційна демократія відскочила від нього. Але її нерішучість, а натовісний яскраві гасла більшовизму „геть війну!“, „всі землі селянам!“ — зєднали йому прихильність ширших шарів, які тоді ще не бачили, що за гаслами Леніна-Троцького криється нечуваний обман і цинічне прамування до влади, а більш нічого.

Але всеж у перших місяцях і роках по захопленні влади, в періоді громадянської війни, більшовизм усе ще не тратив симпатій серед російських мас. Поперше, тому, що білі генерали йшли на нього війною з неприкритим бажаням: повернути царів самодержавство, а поміщикам землю. По-друге, тому, що протиселянська політика більшовизму (колективізація) не починалася ще. Отже обдурене село могло ще бачити в більшовизмі оборонця проти поміщиків...

Дальше, очевидно, все змінилось. Більшовизм показав роги і ціле село відвернулося від нього. Але він потрапив зробити так, що робітництво жило коштом села, отже й тримало з режимом. Потім прийшла черга на робітництво. Безглузда економічна система соціалізму допровадила країну до голодової пропасти. Всі ширші верстви народу були проти більшовицької пар-

ріжних крапель, порошоків і мастей. Так товариство їхало поволи, попадаючи по дорозі на знаки, полишені Солоняком.

Солоняк підїхав до Зубрини без ніякої пригоди. Загана поводитися так, наче би перший раз був там. Коли вже вїздив на майдан, званий ринком, з протилежної сторони показався інший їздець. Великий і дужий був хлоп. Його, також великий і сильний кінь цілий був злитий потом і захляпаний піною. Мабуть здалека надлетів чвалом. Тепер ступав поволи. За ним бігли два бурі італійські хорти. Одійти був з козацька, в малій смушковій шапці, в сивім жупанику, стягненим шкірним поясом, в довгих чоботах і з перев'язаним через плечі батоном. Червоне, сорочате лице було трепане. Ще більше дикою й звірською робив її щіткою найженний рудий вус. Малі, неспокоїно, глибоко осілі чорні очі були заслонені найженими бровами. Обвислі, від горячи від хороби, порозідані уста виглядали як покалічені. Хоч мав не дуже панський вигляд, з його лиця і з його рухів мож було вчитати буті і самоволю.

Побачивши Солоняка з одагу судачи ні то козака, ні міщанина, Кіндіс став до нього пильно призирились і поволи наближався до нього. Побистуючи і цікаво роззираючись, Солоняк підїхав до хати, на корогі порозі стояв старий жид, і спитав:

— Куди на замок?

Жид показав рукою і Солоняк справив туди коня. Другий їздець, побачивши це, потис коня і переймивши Солоняка, спитав:

— А кудиж то?

Запитаний глянув на питаючого і відповів:

— Провідник мені непотрібний. Сам знайду дорогу.

Лице рудого почервоніло і він крикнув:

— Потребуєте провідника, чи ні, то всеж таки балакайте покірніше, бо ви на моїм ґрунті!

— Неправда! — сказав Солоняк коротко.

Рудий стрясся і не свідомо стис коня так, що той став дуба і їзда троха не скинув. За це добре дістав батоном.

— Хто ви? — крикнув рудий, визирившись на смієчка. — Як смієте...

— Не горячитесь! — відповів Солоняк з усмішкою на лиці.

— Я тут пан!

— Неправда! — повторив Солоняк.

Рудому очі набігли кровю.

— Кажі, що ти за один!

(Дальше буде).

Потім показалося, що і гасла не дописали, бо були абсурдні. Показалося, що й політики не дописали, бо були невідійснєльні. Треба було шукати винуватих, і тоді покотилися голови нової союветської буржуазії: апаратчиків, бюрократів, офіцерів, партійників... Требаж було народові дати офірного козла, щоб виблїти політичних банкротів — верхівку партії, що правила країною.

Тоді зворохобилася і сама партія. Вона побачила, що курс був фальшивий, що треба завернути, як свого часу Ленін завернув до Непу. Але до цього не міг допустити Сталін. Він розумів, що кожний лібе-

ДВАЦЯТЬЛІТТЯ СОВЕТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Дня 24. грудня 1917 року відбулося перше засідання українського більшовицького „уряду“ в Харкові. Це вистарчає на те, щоб з Москви тепер наказано святкувати врочисто 20-ліття УССР. І його відсвятковано, але зовсім не врочисто. В київській опері відбулася „демонстрація єдності з великим московським народом“. З'явилися делегації „найкращих людей України“ та таких же людей з Москви. Голова київської міської ради, Нашко, запевняв у своїй промові, що розвиток „соціалістичної“ України запевняє союз з московськими селянами і робітниками. А голова делегації московських стахановців, Плетньов, плів довго про бур-

жуазних націоналістів, що намагаються відірвати Україну від СССР, і твердив, що хоч народи СССР говорять своєю рідною мовою, то вони говорять разом з тим і мовою партії Леніна-Сталіна. Тим властиво „свято“ і закінчилося.

Майже ціле число „Ізвестій“ з 24. грудня м. р. присвячене Україні. Передову статтю, в якій нема справді ані одного слова про Україну, що не було уже тисячі разів сказане при ріжних нагодах, перекладено там „українською“ мовою, очевидно для однозгідного передрукування в Україні. Українську мову в ній збагачено такими перлинами, як „двадцять років назад“ (тому), (в дійсностіж шонайменше 200 років назад), „вотрєталіс, вітчизняний, ставленик, ртуть, свинцеві, безстроковий, живородість, вершок, посягнути“ і т. і.

Найактуальніший в тім числі є без сумніву дві статті Сталіна. Першу з них, „Український вузел“, написано вперше 14. III, 1918 р., в ч. 47 „Ізвестій“. Сучасне становище України має в своїй основі стільки подібності з тодішнім, що для порівняння з московського боку треба справді більше відваги ніж розуму. А саме, в статті між іншим говориться: „В кінці лютого ще перед заключенням миру з Німеччиною Народний Секретаріат УСР післяв делегацію до Берестя з заявою, що він годиться підписати умову з Німеччиною, яку заключила колишня Київська Рада. Гофман не прийняв делегації Народного Секретаріату, заявляючи, що він не бачить потреби в мирових переговорах з нею... Проти чужинського ярма“ що посувалося з заходу, Советська Україна підноситься на визвольну „о-течественну“ війну. „Отечественная“ війна, розпочата на Україні, має всі вигляди дістати всебічне підтримання цілої Советської Росії... На Україні зав'язується тепер основний вузел цілої міжнародної сучасності, вузел робітничої революції, що розпочалася в Росії, та імперіалістичної контр-революції, що йде з заходу.

Чи ненажерливий звір імперіалізму не зломить собі карк на Советській Україні, чи не до цього провадить логіка подій?

У щож тепер обдурені маси мусили вірити? В соціальну революцію? З неї під впливом фашизму, гітлеризму, виступу Японії і невдачі в Іспанії, а передтим в Угорщині — мусилося зрезигнувати... В соціалістичний рай у СССР? Пятіліки доказали, що це гумбуг. У непомилну політику партії? Алеж партія перестала існувати, перетворившись у советську бюрократію. В партійну „лінію“ теж не можна було вірити, бо вона мінялася кілька разів до року. В щож, у когож лишалося вірити? Тут то Сталін дійшов до останньої точки: він просто наказав, незалежно від успіхів чи неспіхів своєї політики, вірити в нього, в його непомилність, геніальність і провіденціальність...

Ось до чого звівся більшовизм: з невимущеної віри мас у спасенність більшовицької ідеї — в наказувану (але не ісповідувану) віру мас в непогрішність тирана... Ця еволюція більшовизму, який страив усі свої підпори, не ворожить йому довгої будуччини. Як не огудулювано народ, він довгий час вірити в непомилність одної людини, яка не є Богом і яка пливає в крові, не може. Реакція наступить хутко...

ралізм, кожне допущення мас до слова в державних справах змете режим. Тому зачав нищити свою останню опозиційну підпору: партійну верхівку.

Чи ненажерливий звір імперіалізму не зломить собі карк на Советській Україні, чи не до цього провадить логіка подій?

У щож тепер обдурені маси мусили вірити? В соціальну революцію? З неї під впливом фашизму, гітлеризму, виступу Японії і невдачі в Іспанії, а передтим в Угорщині — мусилося зрезигнувати... В соціалістичний рай у СССР? Пятіліки доказали, що це гумбуг. У непомилну політику партії? Алеж партія перестала існувати, перетворившись у советську бюрократію. В партійну „лінію“ теж не можна було вірити, бо вона мінялася кілька разів до року. В щож, у когож лишалося вірити? Тут то Сталін дійшов до останньої точки: він просто наказав, незалежно від успіхів чи неспіхів своєї політики, вірити в нього, в його непомилність, геніальність і провіденціальність...

Ось до чого звівся більшовизм: з невимущеної віри мас у спасенність більшовицької ідеї — в наказувану (але не ісповідувану) віру мас в непогрішність тирана... Ця еволюція більшовизму, який страив усі свої підпори, не ворожить йому довгої будуччини. Як не огудулювано народ, він довгий час вірити в непомилність одної людини, яка не є Богом і яка пливає в крові, не може. Реакція наступить хутко...

ПРЕСА ЯК ЗБРОЯ

Промовець-агітатор, що вмілим добором аргументів, реторичною досконалістю в їх виголошуванні бере за серце товпу з кількохсот чи кількох тисяч слухачів, уявляється людиною важною, часто — небезпечною. Мистецтво опанувати людей не буюм, чи револювером, а живим словом і нічим більше, є — як мистецтво велике, як зброя — грізне. Наскільки більше мистецтва і грізніша зброя є в слові друкованому, особливо друкованому що дини, у слові, що впливає на десятки тисяч читачів. Не диво, що великі знавці людей і людських справ в останніх двох століттях, у яких друковане слово в формі преси стало доступне найширшим масам, уважали це слово за могутню силу, рівну царям.

Колиб не преса, то хто зна, як воно булоб із розвитком англійського парламентаризму XVIII ст. в напрямку до повного лібералізму, з Великою Французькою Революцією... Колиб не герої-редактори від англійця Вілка на початку XVIII ст. до нинішніх більших і менших його наслідників, що на барикадах, паперових, а тим менше могутніх, боряться за свободу й права людини і громадянина — хто зна, чи селяни середньої й східної Європи не роби́либ іще й до нині панцини... Кодиб не національна, безстрашна й невідкупна преса — хто зна, чи існувалаб нині в Європі і половина держав з числа тих, що є новішою дати, ніж свобода слова й друку...

Що там нишпорити по історії народів. Заглянути лише до нашої. В тому, що ми нині є така нація, хоч і недержавна, є спора пайка заслуги нашої преси, від славної пам'яті „Зорі Галицької“ починаючи. В тому, що ми нація лише недержавна, є спора пайка вини тих сил і чинників, що в золоту добу лібералізму в другій половині XIX ст. не дали нашої пресі підтримки до ролі преси, напр. чеської в тій же добі.

Преса поневоленої нації — це дзвін на тривогу і боева сурма і часто — похоронна тримбіта. Барикада, паперова, та важлива, ключова; на ній щоденно йде бій за права нації, за її внутрішній лад, за її

верхній впливає „українська Директорія“ з гаслом старої „самостійності“ на новий лад. Але справжня боротьба на Україні ще приїде. Ми не маємо сумніву, що український советський уряд дасть належну відсіч непроханим гостям, гнобителям з Англії та Франції... Але що сталося в дійсності? Справжня боротьба в Україні прийшла і триває далі. Німецька нація переживає перші роки свого державного відродження. „Гнобителі з Англії та Франції“, намагаючись відновити стару Росію в Україні при допомозі Румунгеля та Денікіна, помогли більшовицькій Москві опанувати Україну, але й західні великодержави розчарувалися гірко в московським уряді тепер, як і він у них...

Двадцять років у житті нації реченець відносно невеликий, але для України вони рівні століттям. Впродовж цих двох десятиріч років Україна втратила більше своїх дітей, ніж впродовж світової та визвольної війни. Але вона здолала і незмірний національний скорб: ненависть до московських напасників і гнобителів та незломну рішучість у боротьбі за національно-державне визволення. З цим бойовим гаслом на національній прапорі продовжує Україна стару боротьбу і в новім році. — (Офі. нор).

М. Д.

душу. Йде бій і білі плями вполперек і здовж шпальт частенько демонструють, що і в цій боротьбі є втрати.

Преса поневоленої нації — це не ліверантка кобзаків гнилої сензації, видуманих або розданих інформацій - качок; не туба для скупобіло-кур'єрського реву. Преса поневоленої нації — це громадянська трибуна, парламент, суд, совісний учитель і дорадник, безкорисний оборонець кривджених. Шляхотна зброя, гостра й чиста.

У нас ця зброя особливо чиста, та — неособливо гостра. З причин, не завжди, або й мало коли залежних від тих, хто покликаний нею шерувати... Уявм собі, що сталося чудо: „Курерки“, „Векі“ й тому подібні „вийце вечорне“ одної прекрасної, достопамятної, історичної, епохальної днини втратили своїх кількадесять тисяч українських читачів. І що ті читачі повернулися до української преси, і дають за неї таке саме, чого, як досі платили за кур'єрські...

Читач певно вже підскочив на радішах: „Та цеж булоб прекрасно! чудово, пане добродію! Нижче підписаний автор статті ловить себе на гарячому; він забіг у царство мрій...“

„Правда, правда. Чехи („словянські жиди“, пиво, кнедлики і т. п. проза) були в своїм часі ще гірші мрійники. Австрійська цензура припинила була раз одну чеську газету щось на цій рік. Читачі тої газети заманіфестували своє становище тим, що цій рік точно слали передплату. Ця газета була зброєю навіть тоді, як взагалі не виходила.“

Поблагодарюючи і нас, Господи, хоч якою пайкою таких словянсько-жидівських інстинктів!... — („Новий Час“).

Ів.

ЗБОРНІ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ДІРБОРН. МІШ. На ріжних зборах відділу 141 вибрано таких нових уряд на 1938 рік: Іван Ласко, прел.: Іосиф Якіма, кас.; Евстахій Бутковський, секр.; контр. коміта: Іосиф Полівний, Ілля Медвідь і Петро Лопович. Вибір перевів Іосиф Полівний. Вибір оправдав делегат Іван Кузь. — Е. Бутковський, секр.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

ЩО ВОНІ РОБЛЯТЬ ДЛЯ ПРИЄМНОСТІ.

Заряд ньюйоркського бюро „адміністрації поступу праць“ для освіти дозрілих людей розслідив цікаве питання: що люди люблять робити з вільним від заняття часом.

Що відповіли ми, якби так нам хто завадав це питання? Чи не подумали ми про товариські забави, як карти? Або про п'ятику? Або про відвідання знайомих і сплетіння з ними?

Отже, за розслідуванням згаданого бюро, ми не вгадали. Найважливішою розривкою дозрілих людей, розсліджених цим бюро, є читання книжок. Доперва за читанням книжок ідуть інші розривки, як слухання радіа, ходження до фільмових театрів і т. п.

Які розривки кращі? Читання книжок, слухання радіа й оглядання фільмів, чи карти, кілшок і товариські сплетні?

СЛАВА, ЧИ НЕЧЕСТЬ?

„Адміністрація поступу праць“ збирається до широко загрошеної кампанії проти одного явища в Америці, котре вона називає „великим соромом для Америки“.

Так називає це урядове бюро факт, що в Америці на 122 мільйони населення в 1930-250 тисяч осіб, що не вміли писати ні читати.

Коли американці вважають це національним скандалом для себе, що на кожну сотку осіб є 3 неграмотні, серед української імміграції на кожну сотку осіб є принаймні 50 неграмотних, а ми цього національним скандалом не називаємо.

Коли американці збираються вчити навіть цих 3% неграмотних, українці своїми 50% не журяться.

Як американці своїх неграмотних вважають скандалом, ми для неграмотних рідкі права придумуємо і в нас деякі грамотні признають себе неграмотними.

Як так далі піде, то за неграмотними американцями хіба зо свічкою в білий день шукай, а серед українців неграмотні нагороди за неграмотність будуть домагатися.

Де ми їм медаль настанчи-мо!...

ВІДНОШЕННЯ ДО ТІЛЕСНОЇ ПРАЦІ.

В американських газетах появилася фотографія студентів дитройтського університету Вейна, піддержувального міськими „Грішми“. На фотографії зображені студенти, заняті наукою, як мисити хліб і робити чай. Студенти одіті в фартухи й високі, білі кухарські шапки на голови.

„Гарні мені студенти!“ — сказав би хтось із наших: „То до університету треба йти, щоб учитися хліб мисити або чай варити? Хіба не на те університет, щоб учитися „високих“ наук, як права, медицини, інженірії? І на такі університети маєте видавати гроші з податків?“

Якби це сказав студентам або професорам, то між ними певно знайшлися такі, які спиталися: „Чим мішення хліба гірше від мішення цементу, якого вчать на інженірії? Або чим варення чаю гірше від варення медицини, що його вчать на фармацевтиці?“

А потім пішло би питання: „Звідки ця погорда до мішення хліба або варення?“

І справді, звідки ця погорда? З панцирних часів, як пани займалися „вищими“ справами, а хлопці „нижчими“, чи пак, властиво, коли те, що пани робили, вважалося високим і гідним поважання, а те, що робили хлопці, низьким і гідним погорди?

УВАГА! НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ М. НЬО ЙОРКУ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 23-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1938 РОКУ В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ, 217-219 E. 6th ST., NEW YORK CITY ДЕНЬ ЗЛУКИ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ СВЯТОЧНОЮ АКАДЕМІЄЮ

ПОЧАТОК точно в годині 2:30 пополудні. — ВСТУП за добровільними датками.

ПРОГРАМА: Святочні промови редактора „Свободи“ п. О. Ревюка й редактора „UKRAINIAN WEEKLY“ п. С. Шумейка, український молодечий хор під управою С. Марусевича, сопрано соло пани Анни Тростяноцької.

Українські Громадяни! Приймімо всі та вишануймо що велику історичну хвилю, колото на площі св. Софії у Києві представники цілої української нації проголосили злуку всіх Українських Земель в одну Велику Соборну Українську Державу. Хай заохото до участі для Вас буде те, що програма буде виконана майже в цілості тут вихованою молоддю, як і своєю присутністю дамо більше заохоту до дальшої праці.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЩЕ ПРО СТАЛІНСЬКИЙ ЛАД.

Що хвилі долітають до нас просто неймовірні вісті про господарку большевицького уряду в Україні. Не раз і не два приходилося нам про те чути і читати по різних часописах, який то большевицький творили в Україні „рай“. А скільки то різних вісток доходить до нас просто від наших братів з того „раю“! Недавно читав я крайовий часопис „Наш Пропор“, котрий передав одну з дум, яку собі сам народ уложив про теперішнє життя. Ось яка це дума:

Колись була Україна
З багатством, красою,
А тепер, де не заглянеш,
Скрізь нужда з бідою.

Взиваєм світ: подивись,
До чого ми дожились:
Ні корови, ні свині,
Тільки Сталін на стіні.

Вже з тих кількох слів можна пізнати, як цей народ там живе: що нічого не має, тільки одного Сталіна на стіні... Це той кровожадний вождь, що його кажуть вважати за божка. І нині є ще багато таких наших людей в Америці і в краї, що дають дуритися большевицьким агентам і вірять у цей рай, що його створили большевики під проводом Сталіна. Та з кожним днем шораз то менше є таких легковірних. Зате шораз більше є таких, що переконані, що Сталіновий „рай“ це дійсне пекло на землі.

Микола Горішний,
Нью Йорк, Н. Й.

У СПРАВІ УЧАСТІ УКРАЇНЦІВ У СВІТОВІЙ ВИСТАВІ.

Чи повинні українці брати участь у Світовій Виставі в Нью Йорку в 1939 році? На це питання може бути тільки одна відповідь: так. Як бувши член дирекції Української Виставової Корпорації на Світовій Виставі в Шікаго

в 1933 році, читаю натяки деяких читачів на невдачі, а зглядно на фінансові клопоти, яких ми тоді зазнавали.

Щоб такі натяки не відстрашували українців (мовляв, який хосен принесла нам участь у Світовій Виставі в Шікаго?), позволю собі навести приклад, як українці в старім краю задивляються на цю справу, а властиво, як оцінюють нашу участь у згаданій виставі.

В календарі „Для всіх“ з 1936 року, в статті „В боротьбі за місце у світі“, автор наводить досягнення на різних ділянках людської культури, поіменно вчислюючи, на яких царинах і що ми, українці, досягнули. А також, яких засобів ми вживали, щоб довести себе знати світові. І от що пишеться в тій статті про нашу участь у згаданій виставі:

„Але найголовнішим пропагандним чинником у всій нашій роботі останніх років була участь українців у всесвітній виставі 1933 в Америці. Завдяки старанням головним чином американських українців ми мали на тій виставі свій окремий, вибудований в український стилі павільон, у якому мали можливість показати цілому культурному світові те, на що спромігся наш поступ в останніх часах. Моральне значіння цієї нашої участі у виставі — колосальне.“

Можна би ще навести більше таких голосів. Та згадаю ще хіба те, що літературно-мистецький журнал у Львові, „Назустріч“, помістив у своїм 8 ч. з 1934 року на цілій першій сторінці гарну статтю про значіння шікаговської вистави. Та годі передавати цілий зміст, бо це забрало б забагато місця.

Не є моїм завданням оправдувати, або заперечувати деякі помилки і неточності в заряді і провадженні павільону. Але з дальшої перспек-

ви це все є дрібничкою в порівнянні з користю, яку наша участь у виставі в Шікаго українській пропаганді принесла.

Беручи це під увагу, ми мусимо і тепер рішитися взяти участь у виставі і мусимо вибудувати свій власний павільон, тимбільше, що це більше, ніж певне, що наші „опікуни“ поляки і москалі заохочуть використовувати наше народне мистецтво на користь їх власного народу. Отже крає буде, коли ми самі будемо себе репрезентувати. А ми себє гідно зареєструємо тільки тоді, коли матимемо свій власний павільон.

І поділяю думку деяких попередніх дописувачів, щоб на ціль вистави оподаткувало себе все свідоме членство українських допомогових організацій і інших.

Евген Комушинин,
член 221 від. У. Н. Союзу в Шікаго, Іл.

ПОСМЕРТНА ОПОВІСТКА.

Дня 18-го січня помер у Ньюарку, Нью Джерзі, ОСИП ПАВЛУСЬ, довголітній член відділу 152 У. Н. Союзу.

Осип Павлуś родився в селі Дичкові, повіт Тернопіль, Західна Україна, 20-го травня 1887-го року. До У. Н. Союзу приступив у 1924-тім році. Покійний був щирим Союзцем і живо цікавився народними справами. Оставив дружину Катерину та сина й дочку.

Похорон відбудеться в суботу, 22-го січня, в 9-тій годині рано з похоронного заведення Мирона Литвина, 383 Морис Евею, Ньюарк, Нью Джерзі, звідки похорон піде до укр. греко-кат. церкви в Ньюарку. Земля Йому пером!

З українського життя в Америці

БРУКЛИН, Н. Й.

Відкриття нового Народного Дому.

Бруклінські українці набули другий з черги Український Народний Дім. Перший раз ті самі українці, зорганізовані в тих самих організаціях, закупили були український народний дім під назвою „Українська Хата“. Здавалося тоді, що громадське життя почне процвітати. Та ті, що так думали, помилилися. Бо тоді статут „Рідної Хати“ був безпартійний і це дало нагоду большевикам і їх симпатикам стати членами бундів „Рідної Хати“. Коли їх уже було більше, вони стали агітувати за уділи, представляючи зиски, які будуть ма-

ти люди з уділів. Остаточно вони обернули цю „Рідну Хату“ на комуністичну каплицю. Бо якимсь чудом переробили статут і дозволили вступати в члени корпорації і немісцевим громадянам. Після того вони швидко розпродали уділи в Нью Йорку і поза Нью Йорком. Говорили вони: „Буде нас більше, скорше сплатимо довг“.

Так тяглося аж до процесу членів Союзу Визволення України в Києві, в яким большевицький суд почав судити українських патріотів. Тоді українські національні товариства хотіли скликати протестаційне віче, а большевицькі громади посликали зі всіх сторін большевицьких прихильників, щоб розбити віче

щоб люди не дізналися правди про те, що діялось в Україні. Большевикам таки вдалося недопустити до влаштування віча в „Українській Хаті“, в яку бруклінські українці вложили стільки своєї кривавиці. Але віче відбулося то-го самого дня в парохіяльній салі під церквою. Люди вислухали вважно бесідників і тоді записали лістку.

Вслід за тим Український Демократичний Клуб покинув „Хату“ і перенісся під число 186 Бейфорда евею. Рівночасно Клуб дав приміщення в своїй домівці й усім іншим українським національним товариствам. Всі вони покидають Хату. Далі в Клубі зорганізовано відділ Союзу Українок. Жіноча громада зед-

нує біля сто члениць. Зорганізовано також клуб молоді. На початку всі кричали, що Клуб не вдержиться і до трьох місяців розлетиться. Та Клуб вдержав вісім літ. Громада зорганізувалась. До зорганізування громади доложив чимало труду місцевий парох, о. Антін Лотович, бо не раз на більшій віча відпущав даром церковну салю. Він також закликавав наряд до єдності. У висліді цієї вісім-літньої невтомної праці бруклінські українці закупили свою хату під назвою „Український Національний Дім“. Він міститься при вул. Гренд ч. 216-18; попри нього переходить трамвай, а також недалеко є стація собейв, отже до нього легко можна приїхати з кожного кутка Нью Йорку, а також з дільниці Квінс, Бруклін і Ричмонд Гіл.

В нутрі дому і назверх іде перерізка. Приміщення для великого склепу, що приносить місячно \$135 чиншу, вже готове. Також встановлено центральне опрівання. Перший поверх займає Український Демократичний Клуб, і там є салю для загальних мітінгів і для братств. Другий поверх має займати велика салю на вистави, концерти, великі віча і т. п. Є в тому Домі також усілякі приміщення і вигоди для молоді.

Перші річні збори Українського Демократичного Клубу у власному Домі відбулися в неділю, 26. грудня м. р. Збори відкрив президент Клубу, Г. Бардак. У своїй промові він представив усі ті труднощі, які мусів побороти Клуб, та висловив радість з цього приводу, що ці труди увінчалися успіхом.

Відразу вписалося на тих зборах кілька нових членів і є надія, що наш Клуб буде зростати та збуде собі своєю працею признання не тільки серед своїх, але також серед американців.

По звіті урядників ухвалено старому урядові вом довіря і вибрано повновтою сам уряд, з винятком секретаря М. Костева, який відказався від уряду тому, що далеко мешкає. Секретарем вибрано Д. Сенюту.

Як що року, так і тепер Клуб ухвалив на Рідний Край \$30; на Рідну Школу \$10, на визвольну боротьбу \$10 і на інвалідів \$10. Гроші вислали через Об'єднання на призначену ціль.

По зборах відбувся вечорок, на котрім були присутні урядники Народного Дому, представники всіх братств, товариств і жіночої громади. По перекусці грім. Г. Бардак представив диригентів: В. Савицького з Брукліна, М. Фатюка з Йонкерсу і Т. Касюка з Ньюарку, які приготували концерт для Народного Дому. Вечорок закінчено в гарному настрою.

Громадянин.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІ

М. С., Гленбрук, Конн.

Таких відозв не оголошуємо. Про те ми вже не раз писали і подавали причини, чому так поступаємо. Очевидно, що Ви збираєте на ту ціль. А як хочете оголосити відозву, то вишіть від тут завязаного комітету і пишніть про допомогу громаді, а не іншому.

П. С., Нью Йорк, Н. Й. — Вчора була редакційна стаття, в якій саме писали ми, що вже крайня пора, щоб ми не ходили навіть на такі зібрання як те, де за намовою якихось Рибаків і тим подібних намагаються втягати наших робітників до якоїсь „Партії Праці“, в котрій ми були б наймитами.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО
В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ.

НЬОАРК, Н. ДЖ. ЗАХОДАМИ ОБ'ЄДНАНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА НЬОАРКУ І ОКОЛИЦІ

КЛІВЛЕНД СКУЛ (CLEVELAND SCHOOL),
392 BERGEN STREET, (між Спрінгфілд Евею і 18 Евею) NEWARK, N. J.

В СУБОТУ, ДНЯ 29-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1938 РОКУ
в годині 7:30 вечором.

КОНЦЕРТ

оперової співачки МАРІІ СОКІД
і композитора-диригента АНТОНА РУДНИЦЬКОГО
Доїх на „Народню Лічницю“ у Львові.

ВСТУП 50 ц. — ДЛІА ДІТЕЙ 25 ц.
Центральна Рада.

ПОЗІР! БРУКЛИН, Н. Й., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!
УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДІМ
СИЛАМИ ДРАМАТИЧНОГО КРУЖКА
поставить драму в 5-ох діях

„НЕВОЛЬНИК“

успенізував Карпенко Карий, після поеми Тараса Шевченка

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 23-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1938 РОКУ
В ЛИТОВСЬКІЙ ГАЛІ,
CORNER HAVEMEYER AND NORTH 5th ST., BROOKLYN, N. Y.
Ректор: п. П. Слободян. Діригент: п. В. Савицький.

Початок в годині 5-тій пополудні.

Тут зазначуємо, що представлення зачнуться точно в означений час. — По представленню

БАЛЬ ДО ПІЗНА В НОЧІ.
при звуках першорядної оркестри, під проводом студента музики п. С. Галаса. — В часі балю відбудеться несподіванка.

Вступ на представлення і баль 50 цт., діти 10 цт.
Увесь дохід на перерібку Українського Національного Дому в Брукліні!

УВАГА! МЕНВІЛ, Р. АЙ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
ЗАХОДОМ ТОВАРИСТВА ім. ДРАГОМАНОВА В МЕНВІЛ,
відділу 181-го Українського Народного Союзу

ВЕЛИКИЙ НОВОРІЧНИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 22-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1938 РОКУ
в годині 7-мій вечором

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ, НА КОМПІЛАЙ ГІЛ.
Вступ: Фамілійний 35 центів, для самотніх 25 центів.

Запрошуємо Шановних Громадян, місцевих і околичних, прийти численно на той баль. Хто прийде, не пожадує. За добру забаву ручить — Комітет Товариства.

УВАГА! JERSEY CITY, N. J., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
ЗАХОДОМ 2-ГО СОТНІ ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧИ
В ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

ВЕЛИЧАВІЙ СІЧОВИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 22-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1938 РОКУ
В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ,
181-183 FLEET STREET, JERSEY CITY, N. J.

Початок в годині 8-мій ввечір. — Вступ 50 центів.

До танців буде пригравати добірна оркестра.

Просимо все українське громадянство з Джерзі Сіті й околиці прийти якнайчисленніше на цей баль.

Управа 2-го Сотні в Джерзі Сіті.

УВАГА! РОЧЕСТЕР, Н. Й., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
ЗАХОДОМ КОМІТЕТУ БУДОВИ ПАРОХІАЛЬНОЇ ГАЛІ
— влаштовується

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 22-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1938 РОКУ
В ПАРОХІАЛЬНІЙ ГАЛІ,
303 HUDSON AVENUE, ROCHESTER, N. Y.

Початок в годині 7:30 вечором. — Вступ 25 центів.

На цей баль запрошується всі Братства, Товариства і організації, як також увесь роцестерський загаль до численної участі. Буде пригравати добірна оркестра під проводом п. М. Юрковського. Всей дохід призначений на сплату нової галі. За добру забаву ручить — Комітет.

Також подається до відома всім роцестерським громадянам, що ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ Комітету Буд. Галі Парох. відбудуться в неділю, 23. січня, в годині 2-ій пополудні. Буде справоздання за 6 місяців і вибір нового уряду на 1938 рік. — Заряд Комітету: Ів. Тербушка, предс.; В. Колдаский, фін. секр.; Павло Лиско, касієр.

ЗАПРОШУЄМО ПОДИВИТИСЯ НА ЗВУКОВУ ФІЛЬМУ
„НАТАЛКА ПОЛТАВКА“,
а до неї ще ДВІ ВЕСЕЛІ АМЕРИКАНСЬКІ КОМЕДИ,
які будуть висвітлені по доступній ціні в наступних місцевостях:

NEW BRUNSWICK, N. J.
Plainfield, Bound Brook, Rariton,
Sommerville, Menville, Iselin
та околиці.

WORKER'S CIRCLE HALL,
53 New Street.
SUNDAY, JAN. 23 at 7:00 P. M.

K. of P. HALL,
380 Elmwood Ave., cor. Patters
Avenue
PROVIDENCE, R. I.
SUNDAY, JANUARY 30, 1938
at 1 o'clock P. M.

STRAND PALACE THEATRE
960 East Main Street,
BRIDGEPORT, CONN.
TUESDAY & WEDNESDAY, JAN.
25th-26th 1938
at 6:30 P. M.

POLISH NATIONAL HOME
Brook Street,
LAWRENCE, MASS.
SUNDAY, JANUARY, 30, 1938
at 6:00 P. M.

THE UKRAINIAN SITCH HALL
229 Springfield Ave.,
NEWARK, N. J.
SUNDAY, JANUARY 30, 1938
at 7:00 P. M.

SCHOOL AUDITORIUM
Chestnut Street,
SPRINGFIELD, MASS.
THURSDAY, FEBRUARY 3rd 1938
at 7:30 P. M.

AVRAMENKO FILM PRODUCTIONS, INC.

НЬО-ЙОРК І ОКОЛИЦЯ

ЗАХОДАМИ ПРИЯТЕЛІВ
УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИВ НЕДІЛЮ, ДНЯ 20-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1938 РОКУ
WASHINGTON IRVING HIGH SCHOOL.

м.к 16-тою й 17-тою улицями, на Irving Place, Нью-Йорк, Н. Я.

Два Театрально-Музичні Представлення

„НОКТЮРН": Опера Хвиленка, твір М. Лисенка до слів Л. Старичко-Черняхівської.

„КОЗАК ГОЛОТА": комедія-сатира в 3-ох діях Ф. Лопатинського з музикою П. Козинського.

Молоді артистичні і співочі сили, Оркестра Українського Товариства. Спеціальний директор В. Кедровський. Декорації і світлинні ефекти артиста Івана Кучмара. „НОКТЮРН" це лебедина пісня „Батька української музики М. Лисенка". Твір легкий, мелодійний, він здобув собі симпатії європейської публіки.

КОЗАК ГОЛОТА твір галицько-українського драматурга Ф. Лопатинського. Комічні ситуації з навіс перед Хмельниччиною, коли підготувалася боротьба України до самостійності. Польський ліній виступить на „кони".

УВАГА! ЙОНКЕРС, Н. Я., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

УКРАЇНСЬКА ГР.-КАТОЛ. ПАРОХІЯ СВ. МИХАІЛА,
ПРИ УЧАСТІ ХОРУ „БОЯН"

улажує театральні вистави в трих діях під назвою:

„ДЕСЯТНИК ЛЮЛЬКА"

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 23-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1938 РОКУ
WALNUT AND TRINITY STS., YONKERS, N. Y.

Початок в год. 4-тій пополудні. — Редісер М. Фатюк.

По представленню БАЛЬ до пізньої ночі.

До тавіш буде пригравати Joe Bazar and his Radio Orchestra.

Простіться асх українців і українкоз з Йонкерс і околиці до численної участі. — Комітет.

УВАГА! ЧОТИРИ ТОРБИ ПОВНІ СМІХУ! УВАГА!

Хочте насміятися? Так приходіть на виставу комедії в 3-ох діях.

„ЗАСТУПИ МЕНЕ"

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 23-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1938 РОКУ
В ГАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛ. ГРОМАДИ,

334-336 EAST 14th STREET, NEW YORK, N. Y.

Початок 6:30 вечером — По виставі БАЛЬ! — Вступ 40 ц.

Доси бували в нас комедії з життя простого народа. Сміялися ми з дурних Стецьків та з язвистих Гапок. А тепер посміємося з т. зв. інтелігентів. — Приходіть Громадяне на цю комедію, а будете зривати боки зі сміху. — Відграве її Амораторський Кружок і сотні „Організації Чорноморської Січі" в Нью-Йорку.

УВАГА! БАЙОН, Н. ДЖ. УВАГА!

ЗАХОДАМИ Т-ВА ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ

БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 22-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1938 РОКУ
В ГАЛІ НАРОДНОГО ДОМУ,

35 WEST 19th STREET, BAYONNE, N. J.

Початок в 7-мій годині вечір.

Вступ для мужчин 40 центів, для женщин 35 центів.

Музика Григорія Панаса.

Просимо Союз Українок з Байону, як також інші товариства, якісні й позакісні, взяти участь у цій балі. За добру справу ми підписуємося всі. — Комітет.

УВАГА! УКРАЇНЦІ! УВАГА!

КОМІТЕТ ОДНОСЕЛЬЧАН МИКОЛАІВ ПОВІТ БІБРКА

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 22-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1938 РОКУ
в VOLKS LUCEUM HALL, 218-220 East 2nd Street, New York N. Y.

Початок о годині 7:30 вечером.

Музика першорядна. Вступ 40 центів.

Дохід на Український Народний Дім у селі Миколаєві.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ
КРАЄВІ

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА.

Ювілейний дар „Прогіт".

З нагоди 70-ліття „Прогіт" у Львові відкрито в Філадельфії „Дені Прогіт" в неділю 12 грудня 1937 року. Свого випаду дуже успішно з корисного і фінансового боку.

Підчас концерту, що відбувся то-го дня в Українській Галі, громадяни і громадянки разом з представниками тріх товариств з Філадельфії в околиці масово вступили в члени матерію „Прогіт" і жертвували на „Фонд національної культури Прогіт" суму \$228.50. Подаруємо жертвувачів з кожної громади окремо.

Котський, Па. Українська прав. церква \$10; по \$5: Сестр. укр. прав. церкви, Тов. Сини України (249 від. У. Н. Помочі), Тов. ім. Богдана Хмельницького (248 від. У. Н. Союзу); по \$2: А. Грицький, С. Поперечний, о. Г. Врублевський. Разом \$31.

Бриджпорт, Па. Збірка від громади \$14 (збирали Марія Гиндич і Марія Мунітук), Тов. св. Петра і Павла (383 від. У. Н. С.), по \$2: Михайлина Довгань і О. Гиндич. Разом \$23.

Честер, Па. По \$5: укр. прав. церква, Тов. ім. Тараса Шевченка (від. 156 У. Н. С.), Т. Сороча; по \$2: О. О. Мидик, Катруся Варшів, П. Бронський, М. Рубаш, Г. Перчак, М. Єдинак, Н. Сороча; по \$1: Д. Погорьське, П. Салдо, Н. Муляр, Т. Труш, В. Новак, Я. Ташак; по 50 ц.: В. Федорович, П. Загоречний, М. Параско, Разом \$36.50.

Філадельфія, Па. По \$10: укр. прав. церква св. Володимира, Бр. св. Володимира (105 від. У. Н. С.), Тов. Українсько-Американських Громадян (41 від. С. У. А.); по \$5: Хор ім. О. Кошиця (молодь), Тов. ім. Дмитра Вітовського (268 від. У. Н. С. Френкфорта), Тов. ім. Івана Франка (83 від. У. Н. С.), Український Культурний Центр (молодь), І. Ваврів, М. Шмільський; по \$2: Р. Михалюк, А. Колодій, С. Ялечко, П. Омельяк, Г. Михалюк, Н. Солтанюк, о. І. Савчук, М. Насевич, Т. Федачук, Ш. Шукла, П. Дубас, Марія Головат, Елеонора Савва, В. Рутський (маленький школяр), І. Заносський, Ольга Сітевич, О. Баяк, З. Рутський (маленький школяр), Олена Стасюк, Антоса Сивисту, Анна Матієшин (маленький школяр), І. Цегелик, С. Захарчук, А. Кушина, М. Самбір, П. Кобальчук, по \$1: М. Лосиновський, Р. Карбівник, П. Карпюк (Трентон), М. Шегла, М. Смолига, Анна Рудакевич, Г. Рибачок, М. Волошинський, О. Березицький, В. Вітошинський, Софія Федина, Пелія Малиновська, В. Вагрук, А. Тогачин, С. Лосиновський, А. Пташніський, В. Бернський, Анна Сивуляк, Гелен Сивуляк, М. Дубас, М. Наконечний, о. А. Воронкевич, Михайлина Пагаза, Л. Сабачун, М. Кобзар, Л. Р. Дубас. Разом \$138.

Свято „Дені Прогіт" в Філадельфії заряджував відділ ОДВУ ч. 12.

Комітет свята „Дені Прогіт": Теодор Сивисту, голова; Микола Ворончик, заст. голови; Стефан Ялечко, секр.; Августин Колодій, касир.

СІРАКЮЗ, Н. Я.

На інвалідів.

Гром. Віктор Осухівський, передає через Обеднання \$51.58. До тих грошей входять теж збірка, яку він перевів у часі свята св. Михайла, влаштованого в честь місцевого пароху о. Михайла Кузіва, а яка виносить \$10.25. Далі, збірка, переведена на панакхид з нагоди Листопадового Свята, яку перевів о. Кузів, а яка виносила \$13.56. Вкінці збірка, переведена в часі листопадового концерту, що виносила \$27.77. Разом \$51.58, які передано через Обеднання на українських інвалідів.

ШІКАГО, ІЛЛ.

На народні ціли.

Відділ 301 У. Н. Союзу в Шікаго ухвалив на своїх обраних вислати з відділової каси \$5 на Рішну Школу, \$5 на інвалідів і \$5 на „Прогіт". Разом \$15 вислато через Обеднання на призначені ціли.

Н. Николішин, секр.

ПАСЕИК, Н. ДЖ.

На народні ціли.

Товариство ім. Тараса Шевченка, від. 42 У. Н. Союзу в Пасейку ухвалило на своїх річних зборах вислати з відділової каси \$10 на українських інвалідів у Львові і \$5 на політичних в'язнів. Разом \$15 вислато через Обеднання на призначені ціли.

Петро Головачук, фін. секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Я.

Матерія Бласа і Данилишина.

Відділ Союзу Українок ч. 6 у Рочестері влаштував 12 грудня 1937 р. концерт у честь „політичних героїв Бласа і Данилишина та перевів серед присутніх збірку, яка принесла \$20. Гроші передано через Обеднання з призначенням по рівній частині для матерів Бласа і Данилишина, що в героїській спосіб віддали своє життя за волю України.

Евродія Іванів, секретарка.

МЕНВІЛ, Р. А.

На Рішну Школу.

Дня 18 грудня 1937 о. Касків відправив Службу Богу, а потім парастас за померлих членом місцевого Сестрицтва. По Службі Божій сестриці і гості пішли разом до Народного Дому, в якому був приготований обід. В часі обіду передано збірку на Рішну Школу, яка принесла \$7.45. Гроші передано через Обеднання.

Громадяни.

НЬО-ЙОРК, Н. Я.

На Рішну Школу.

Згідно з ухвалою річних зборів 204 від. У. Н. Союзу в Нью-Йорку передано через Обеднання на Рішну Школу в старім краю суму \$10.

ГАРТФОРД, КОНН.

На політичних в'язнів і Рішну Школу.

Дня 1 січня ч. р. громадяни Ю. і М. Сикорови справили поминки за своїх померлих родичів. При гарній забаві гості не забули також про національні обов'язки й на поклик А. Дубинського зложили \$10. Збіркою займався А. Апанович. Гроші вислато через Обеднання з призначенням \$5 на політичних в'язнів і \$5 на Рішну Школу.

Піст.

ПAIN-EXPELLER

70-літній заслужений лікар лішимент, що допомагає на м'язні болі, спринклер ревматизмом.

Допомагається ПЕІН-ЕКСПЕЛЕРУ в марку „ЕНКОР" у всіх аптеках.

LINIMENT

Даром пробка

МІЛЕРТОН LAXATIVE

Мілертон є приємний і легкий до зажиття.

Мілертон дає найкращі успіхи, коли його вживається тільки в konieczності, а тоді займається його або зараз перед нічним сном, чином, або по встановленню раніше. Мілертон не виробляє привычки.

ОДНА ВЕЛИКА КОРОБКА \$1.00

вистане майже на цілий місяць.

Спеціальні продажі до зниження цінах лише до 25-го лютого 1933

1 коробка 75 ц. 2 коробки \$1.25

3 коробки \$1.75 6 коробок \$3.00

12 коробок \$5.50

Питайте за злілля Мілертон у вашій сусідній аптеці, а як там його не мають, то пишьте до:

J. S. MILLER, Inc., Dept. U., P. O. Box 628, Newark, N. J.

ПРОБКА

МІЛЕРТОН LAXATIVE

Мілертон є приємний і легкий до зажиття.

Мілертон дає найкращі успіхи, коли його вживається тільки в konieczності, а тоді займається його або зараз перед нічним сном, чином, або по встановленню раніше. Мілертон не виробляє привычки.

ОДНА ВЕЛИКА КОРОБКА \$1.00

вистане майже на цілий місяць.

Спеціальні продажі до зниження цінах лише до 25-го лютого 1933

1 коробка 75 ц. 2 коробки \$1.25

3 коробки \$1.75 6 коробок \$3.00

12 коробок \$5.50

Питайте за злілля Мілертон у вашій сусідній аптеці, а як там його не мають, то пишьте до:

J. S. MILLER, Inc., Dept. U., P. O. Box 628, Newark, N. J.

ПРОБКА

МІЛЕРТОН LAXATIVE

Мілертон є приємний і легкий до зажиття.

Мілертон дає найкращі успіхи, коли його вживається тільки в konieczності, а тоді займається його або зараз перед нічним сном, чином, або по встановленню раніше. Мілертон не виробляє привычки.

ОДНА ВЕЛИКА КОРОБКА \$1.00

вистане майже на цілий місяць.

Спеціальні продажі до зниження цінах лише до 25-го лютого 1933

1 коробка 75 ц. 2 коробки \$1.25

3 коробки \$1.75 6 коробок \$3.00

12 коробок \$5.50

Питайте за злілля Мілертон у вашій сусідній аптеці, а як там його не мають, то пишьте до:

J. S. MILLER, Inc., Dept. U., P. O. Box 628, Newark, N. J.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ
В АМЕРИЦІ

КЛІВЛЕНД, О.

Зорганізування Політичної Ліги.

Від довгого часу відчуваюся в нас великий брак зорганізованого політичного клубу, який репрезентував би українців у соціально-політичній житті Америки і який виробив би для нас впливи серед американських властей, з яких то впливи користалибось українці в Клівленді.

Багато українців, бачучи нашу неміч у тій діяльності нашого життя, пішли до чужих клубів і працюють там на шкоду нашій суспільності. Щоб цій занедбаній справі заповібити, заходами о. В. Меренковича і інших осіб скликаємо 2. січня б. р. надзвичайні збори Українсько-Американської Незалежної Громадянської Ліги. На зборах явленося поважне число громадян, які по довгий дискусії заочували існування Ліги, що не буде зв'язана з жадною американською політичною партією. Ця Ліга поставила собі за завдання зорганізувати всіх місцевих українців, без огляду на їх політичні чи релігійні переконання, з виключенням большевиків.

Черговим завданням Ліги буде підпомагати морально, а навіть матеріально, тих українських громадян, які будуть старатися про громадянські папери. Також її завданням буде освідомлювати українців щодо цього, скільки вони тратять на тому, що не становлять американськими громадянами.

Закликаємо всіх українців, які погоджуються з нашими завданнями, вступати в члени Ліги.

Н. Д.

СЕНТРАЛІЯ, ПА.

Листопадове Свято.

В неділю, 28. листопаду м. р., відбулося в місцевій громаді свято в честь листопадового зриву і поляглих героїв. Вечером відслужили за поляглих українських героїв панакхиду отці Володимир Титар і Василь Гриняк. По панакхиді люди зійшлися до церковної сали, де відбувся святочний концерт. Вступне слово виголосив місцевий парох о. Титар. Він пригадав 1918 рік, у якому український народ проголосив свою державну самостійність. Місцевий мішаний хор під управою дяковича Юрія Березинського відспівав „Тобі, земле моя" (Май Кондрі) і „Сей, відно село". До

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ

ДОСКОНАЛА СПОСІБНІСТЬ для чоловіка, який поспіває кілька доларів, приступити до спілки до виробу пелюсти. Голоситися між собою до 9 вечір до:

Mr. D. FONFARA,

340 East 13 Street, New York City, (Apt. 5)

ПРОДАЄТЬСЯ ГРОСЕРІЯ в кром. ліджі делікатесів. Дешеве. 378 1st 10 ауд. Нью-Йорк. Голоситися до:

S. ANTONOW,

127 Stanton Street, New York.

АДВОКАТ.

В. КУЗЬМА

241 SPRINGFIELD AVENUE

над Bankom Fidelity Union Trust Co.

NEWARK, N. J.

Telephone BIGELOW 3-7303.

На всіх імпрезах і весіллях „Радіо Оркестра"

M. A. СЕРБЕНСЬКОГО

Обслуговує і найвибагливіших. 169 AVE. A, NEW YORK CITY.

Telephone: ALgonquin 4-4952

Д-Р З. М. АЛТУРЕ

ВІДЕНСЬКИЙ ЛІКАР.

СПЕЦІАЛІСТ ВІД ЖІНОЧИХ НЕДУГ.

Ордує в своїм інституті при 167 NEW YORK AVENUE, BROOKLYN, N. Y.

Сирчів й Навальні купелі в ре-матичних недугах. Дітеричні й інші електричні лікування.

ОПЛАТА УМІРКОВАНА.

Telephone: President 4-4927

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР.

ХІРУРГ І АКУШЕР

321 E. 18th STREET,

between 1st and 2nd Avenues

NEW YORK, N. Y.

Tel. GRAMERCY 5-2410

Урядові години: рано від 10 до 12

вечір від 6 до 8, а в неділю рано від 10 до 12

Конгресовий комітет, що розслідував приходи американо-українських промисловців, фірмових зірок і інших, відкрив, що на одному із перших місць щодо висоти платні стоїть відомий фільмовий актор Гері Купер, котрий у році 1936-тім мав приходу \$870,214.

„ДВНАЦЯТЬ ГОЛОВНИХ ОЗНАК У ПРОРОЦТВІ"

Ця лекція, з туманними картинками, українською мовою, відбулася в неділю, 23 січня, 8 год. вечір, в „Liber Temple", 2nd floor, 242 E. 14th St. & 2nd Ave., New York.

„ЦЯ ВІСТКА БУДЕ СЛАВНИМ ПЕРЕМОЖЦЕМ УСЬОГО" — неділя, 30 січня, 8 год. веч.

„АРМАГЕДОН" — неділя, 6 лютого, 8 год. веч.

„ДРУГИЙ ПРИХІД ХРИСТА" — неділя, 13 лютого, 8 год. веч.

„ЩО ДРУГИЙ ПРИХІД ХРИСТА МОЖЕ ЗНАЧИТИ ВАМ?" — неділя, 20 лютого, 8 год. веч.

Зіпрошуємо всіх. — Вступ вільний.

Е. А. Вест, лектор.

МІРОН ЛИТВИН

УКРАЇНСЬКИЙ ПОТРЕБНИК

Без рішнич, як далеко поза Нью-Йорком. Враз потреби телефонуйте до нас. Обслуга шира і чесна. — Офіс:

883 MORRIS AVENUE,

cor. Springfield Ave.

NEWARK, N. J.

Phone: Essex 3-5347

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОТРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

129 E. 7th STREET,

NEW YORK, N. Y.

Tel.: Orchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE (cor. E. 165 St.), BRONX, N. Y.

Tel. Ludlow 4-2568.

ІВАН БУНЬКО

Новий Український Удербейкер заряджує потреби по ціні так низькій, як \$150. Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer 437 E. 8th St., NEW YORK CITY.

Dignified Funerals at low as \$150. Telephone: Orchard 4-8088

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

ТАРЗАН НА РОЗШУКАХ.

(62)

Підійшовши до жінки, що приготувала для воєвків-вазірів напиток, Гупінго вказав на горнець, а далі почав ти щось на вухо, внясною. Жінка слухала уважно його слів і вридлигоди потакувала головою. Після того він поставив її фляшину з загадкою рідиною і відійшов. По дорозі він здалека побачив Удаля і легко моргнув на нього.

Удалю відморгнув і по хвилі заплескав у долоні на слуги, щоб подавали напиток. Рівночасно розбіглися післяці по селі, щоб постягати всіх інших воєвків-вазірів. Коли знов усі були вкупі, Удаля почав припрошувати гостей, щоб пили. Він навіть сам перший узяв напиток, але тільки при-тудив хохлю до уст, а нічого не пив.

